

תת"ע 13496/03/20 - מדינת ישראל נגד זיאד אבו גויעד זיאד אבו גויעד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 13496-03-20 מדינת ישראל נ' זיאד אבו גויעד
תיק חיצוני: 90211038428

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	זיאד אבו גויעד זיאד אבו גויעד

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח, לנאשם יוחסה עבירה של נהיגה ברכב שמספר לוחית הזיהוי האחורית שונה, עבירה בניגוד לתקנה 303(ב) לתקנות התעבורה.
העבירה הינה מיום 17.11.2019.
3. בגוף הדוח צוין כי על הנאשם להתייצב לדיון ביום 07.05.20.
4. בשל מצב החירום במדינה - קורונה, הורה בית המשפט ביום 04.05.20, על שינוי מועד הדיון בתיק ליום 09.11.20. למועד זה הנאשם לא התייצב ולכן נידון בהעדרו.
5. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם לא זומן למועד הדיון הנדחה וכי לא קיים אישור מסירה בתיק בדבר מועד הדיון שנקבע ליום 09.11.20.
6. עוד טען ב"כ הנאשם כי במידה ולא יבוטל פסק הדין ולא ינתן לו יומו בבית המשפט, יגרם לנאשם עיוות דין.
7. המאשימה התנגדה לבקשה, לדבריה בתיק קיים אישור מסירה למועד הדיון הנדחה ליום 09.11.20. אישור המסירה חזר בציון - "סרב לקבל הודבק" והוא סרוק בתיק בית המשפט.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של הנאשם, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים)

2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כי קיימים טעמים מוצדקים להיעתר לבקשה.

10. בנוגע לטענה בדבר אי התייצבותו של הנאשם לדיון.

הרי שמעיון בתיק בית המשפט אכן סרוק אישור מסירה אשר חזר בציון **"סרב לקבל הודבק"** ולפיו, הנאשם סרב לקבל את דבר הדואר לזימון לדיון ליום 9.11.20.

אין לו להלין בעניין זה אלא על עצמו.

11. מעבר לנדרש יאמר, כי המבקש אף לא סיפק כל הסבר סביר לשיהוי בהגשת הבקשה, בשים לב לכך שאף גזר הדין בהעדר נשלח למבקש וגם כאן אישור המסירה מיום 23.11.20, בדבר פסק הדין בהעדר חזר בציון **"סרב לקבל הודבק"**.

12. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

הרי שטענה כללית לפיה המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין המצדיקה ביטול פסק דין בהעדר (ראו רע"פ 2573/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

הנאשם לא טרח לפרט את טענת ההגנה, ככל שקיימת, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.

13. באשר לעונש, הנאשם נדון, בין היתר, לעונש פסילה של חודשיים. בית משפט נימק את העונש בכך שמדובר בעבירה חמורה המקשה על זיהוי הרכב. אין בעונש שהוטל על הנאשם כדי לחרוג ממתחם הענישה.

14. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

15. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

16. ב"כ הנאשם יסביר לנאשם את חובת הפקדת הרישיון, ואת ההשלכות הנובעות מהעדר הפקדה.

17. הבקשה נדחית.

18. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשפ"א, 08 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.